

Dan Diaconu: O dramoletă electrică

🕒 Acum 33 minute 👁 40 Vizualizari 📖 9 Timp de citire

Mă gândeam să schimb niște mașini și am mers în târg să văd ce opțiuni aș avea. Am constatat stupefiat că, de fiecare dată, dealerii scot prima dată la bătaie chestii de neales: ba hibrid, ba hibrid full, ba electric. Unii producători nici măcar nu mai au în ofertă altceva decât hibrid. Culmea asta se întâmplă inclusiv pe segmentul cel mai sensibil la prețuri: clasa medie. Este, de departe, cea mai mare agresiune la adresa mobilității oamenilor.

Mă surprinde însă că și segmentul de lux este burdușit ideologic. Până să ajungi în fața unei variante normale ești plimbat prin tot felul de aberații „full electric” bune de nimic. La un moment dat, aproape enervat, l-am întrebat pe băiețelul care-mi tot torocănea încrezător în „viitor” dacă mă vede pe mine alergând prin parcurile supermarketurilor căutând să-mi încarc mașina. „Dar poți să vă puneți încărcător acasă” -mi-a spus el încrezător. „OK, și când am chef să ajung în Italia mâine, în câte zile fac drumul ăsta? Îmi dai și-o listă a supermarketurilor unde, eventual, să-mi cumpăr salam pe care să-l mănânc pe capota mașinii în timp ce se încarcă?”. Mă rog, dacă ar fi să fim logici, atunci când vine vorba de mașini electrice, nu-mi dau seama dacă mai e vreo opțiune logică de luat în seamă în afara mașinilor chinezești. Nu mă contraziceți că știu bine ce vorbesc!

Dar nu acesta e subiectul. Am fost curios să înțeleg fenomenul care mie mi s-a părut absolut aberant. Dar să nu anticipăm și să lăsăm lucrurile să decurgă natural. Un raport al Rocky Mountain Institute(o instituție tefelistă

teteleii americani par rămași în urmă deoarece englezii de la University of Exeter, au dat publicității tot atunci un alt studiu în care estimau că autovehiculele electrice vor fi la fel de ieftine ca cele cu combustibili clasici începând cu ... 2024!!! Mă uitam așa, cu milă, la băiețașul ăla pe care amicul meu mi-l aruncase în față să „negocieze”; când l-am întrebat de ce mașina aia electrică e dublă la preț față de cea clasică mi-a bânguit ceva de „*tehnologia viitorului*”. Amice, dar eu circul în prezent, nu în viitor. În viitor e posibil ca tembelii de la butoane să considere că o masă îndestulătoare constă în zece bucăți de chips-uri de creveți vietnamezi. Asta nu înseamnă că trebuie să mănânc de-acum! Și, în plus, iată, mă așteptam ca previziunile englezilor să se îndeplinească, adică să-mi iau o electrică la preț de „*d-aia murdară*”. Niet, tovarășii!, dar trebuie să recunosc că s-au făcut ceva progrese în direcția asta: prețul mașinilor normale a sărit binișor cu 30%-50%. Probabil din dorința de a face posibil cât mai rapid „*viitorul*”.

Un sondaj al JD Power de prin 2021 estima că peste 80% dintre cei care-și cumpăraseră un autovehicul electric intenționează să-și achiziționeze tot un vehicul electric atunci când se vor hotărî să schimbe mașina. În toamna lui 2023 însă, un alt studiu efectuat de S&P Global Mobility dezvăluia că aproximativ jumătate dintre posesorii de vehicule electrice își doresc să se întoarcă la vehiculele cu combustibili clasici. Asta se întâmplă în ciuda publicității excesive, a narativului oficial clamat pe toți pereții și chiar a falsei crize de automobile clasice. Ce s-a întâmplat între timp? Simplu: oamenii încep să se dezmeticească și să înțeleagă că e o altă țeapă monumentală. Și mai e o statistică ținută departe de ochii publicului: doar 4% din posesorii de vehicule electrice nu au în posesie și o mașină cu combustibil clasic!!! Înțelegeți? 96% dintre proprietarii de electrice au și o mașină normală, utilizată probabil pentru deplasările pe distanțe mari!

De fapt începe să se vadă o adâncire din ce în ce mai mare între oamenii simpli și guverne(prin „guverne” înțelegând ideologia impusă de acestea). Vânzările de autovehicule electrice au picat în decembrie anul trecut cu 30%(YoY). Asta în condițiile în care, pentru a se raporta „progrese la hectar”, în această categorie au fost introduse și hibridele. Șmecheria care se face este aceea că hibridele sunt vândute ca „mașini economice” în condițiile în care – spun vânzătorii – îți recuperezi banii suplimentari prin reducerea consumului de carburant. Ceea ce e o minciună întrucât acea reducere există doar în testele mincinoase, făcute special pentru a impulsiona scăderea de consum a acestor autovehicule. În realitate, o asemenea mașină rar consumă mai puțin decât una clasică deoarece e învinsă de logică. Mașina hibridă are o masă substanțial mai mare(motorul electric și bateria aproape dublează masa mașinii), astfel încât „economia” realizată de preluarea vârfurilor de sarcină de către modulul electric este anulată de creșterea masei mașinii. Am spus-o de atâtea ori: eficiența se obține atunci când o mașină are o masă mai mică sau egală decât cea a încărcăturii transportate. La ora actuală vehiculele cu care ne mândrim au o masă de 20-30 de ori mai mare decât cea a șoferului. Tehnologia electrică mărește și mai mult această masă excedentară, ajungându-se la o ineficiență strigătoare la cer.

Partea interesantă e dată de faptul că în Europa factorii de decizie au hotărât să impună tiranic electrificarea transportului. Lumea nu vrea, iar asta se vede cu ochiul liber pe piața mașinilor la mâna a doua unde prețurile cresc. De ce? Pentru că în loc să-ți iei o mașină nouă electrică pe care nu ai cui să o revinzi, mai bine iei o

mașină clasică la un preț mai mic care oricum își conservă ceva mai bine valoarea(și asta în ciuda riscului unor reparații suplimentare). E un joc de așteptare în care va fi interesant de văzut cine se va arunca primul.

nevoie să se facă curat. Cum?

Nu știu dacă ați auzit de Stephen Scherr. Este fostul CEO al companiei de închirieri Herz, cel care a decis în 2021 că e cazul să electrifice companie cumpărând zeci de mii de vehicule electrice(gurile rele spun că ar fi vorba de 100 000 de Tesla!!!) pentru a „beneficia” de subvenționarea masivă a acestora. Doar că, în ciuda subvenției, prețul era tot exagerat de mare. Și nu doar prețul a fost problema ci și cererea anemică de astfel de vehicule. Clienții, pur și simplu, au refuzat oferta de electrice. În plus, în doar doi ani costurile cu reparațiile acestor vehicule au sărit la cer. În disperare de cauză, compania a încercat să le vândă și, întrucât n-a reușit, le-a scăzut prețul la extrem rezultând de-aici o pagubă de toată frumusețea.

Pentru cei care nu știu, business-ul în domeniul închirierilor de mașini are două surse principale de venit. Veniturile din închirieri și servicii adiționale închirierilor le-ați intuit, cu siguranță. Însă, esențiale sunt veniturile rezultate din revânzarea mașinilor. E o șmecherie aici: acest tip de companii achiziționează multe mașini odată, astfel încât producătorii auto se bat să-i câștige de clienți. Pentru aceasta fac reduceri substanțiale. Astfel, o firmă de închirieri achiziționează componente întregi din flota sa la prețuri de vis pentru cumpărătorul retail. Discounturile uzuale se situează între 10% și 30%, dar, în unele cazuri, se poate ajunge chiar la 50%. Depinde, desigur, de mărimea comenzii.

Pe perioada în care închiriază mașina, compania are un venit de 30%-40% din prețul mașinii. Asta în 12-18 luni, cât este timpul mediu de „păstrare” a unei mașini. După această perioadă vehiculele sunt revândute, iar companiile își marchează profituri babane. Sixt, spre exemplu, a raportat un profit de 32% din acest tip de operațiuni. Interesant, nu-i așa?

Acum înțelegeți de ce ceea ce s-a întâmplat la Herz a fost un dezastru pe linie. Nu doar că au achiziționat scump în draci vehiculele respective, dar nici nu au avut cerere pentru ele(adică le-au picat veniturile din închirieri și servicii adiționale) și au fost nevoiți să le vândă în pierdere(pierzând și din această componentă). Banii luați de pe Teslele vândute i-au reinvestit în mașini normale, sperând să mai recupereze *clasic* din pagube. Desigur, CEO-ul falimentar și-a pierdut funcția, dar n-ar trebui să-i plângeți de grijă deoarece pentru „minunea” sa a fost recompensat cu aproximativ 182 milioane de dolari, fiind al treilea cel mai bine plătit CEO din lume(după Stephen Schwarzman de la Blackstone și Sundar Pichai de la Google/Alphabet).

Fenomenele expuse mă fac să cred că, în scurt timp, industria auto europeană va face implozie. Și-așa companiile au aruncat la gunoi inginerii de motoare termice, angajând IT-iști în locul lor și mizând totul pe noua modă. Cu toate că nu vă va veni să credeți, a mai fost o perioadă similară în anii 70-80. Și-atunci, cuprinși de „*teama celor zece ani în care va dispărea petrolul*”(o altă minciună globalistă care a făcut carieră), politicienii au decis să impulsioneze piața transportului electrificat. La un moment dat, în centrul unor orașe italiene s-a decis inclusiv interzicerea mașinilor clasice. La fel ca și azi, centrele de închirieri ofereau mașini electrice pe care atunci nici măcar nu aveai unde să le încarci. A rezultat o pierdere teribilă pentru producătorii auto. Iaca,

acum politicienii au mers ceva mai departe, împingând nebunia la cote infinit mai mari. De obicei, din acest gen de combinație una dintre părți iese în daună totală.

buzunarul consumatorului. Care consumator, fiind oricum cam prăjit la buzunar, s-ar putea să se întoarcă la paradigma de transport a Chinei comuniste din anii 60 – bicicleta. Oricum rasa tefelistă nu prea mai îndrăgește mașina deoarece asta i-a fost educația. Deci rezultă că și pe „modul tiranic” vom vedea tot pierderi masive pentru producători. Nu spun că metoda tiranică va pica din prima, dar cu siguranță va contracta teribil piața. Iar asta va conduce la o nouă deteriorare economică întrucât efectul de multiplicare al industriei auto va scădea geometric. Și uite-așa se va ajunge la ciocnirea cu capul de zidul realității.

Poate vă gândiți că nu e posibil ca factorii de decizie să fie atât de inconștienți. Greșiți! În realitate toți sunt tributari credinței în „marea descoperire” care va dezlănțui tehnologia electrică. Dar care-i acea descoperire? Desigur, una care să crească densitatea energetică a bateriilor. Se poate asta? Nu știu ce să zic. Unii spun că fizica ar avea ceva împotriva, dar ne mai luăm de la chestii atât de banale?

Autor: Dan Diaconu

Sursa: <https://trenduri.blogspot.com/>

Despre autor

editor